

Treti metai molinukėse trobelėse gyvena atsiskyrėliai, save vadinantys pustelnikais

Audra ZDRAMIENĖ

Jau kelintą vasarą iš eilės važiuojame į Pakutuvėnus. Šiame Plungės rajono užkampėlyje vienuolių pranciškonų globojami dvasinę ramybę, gyvenimo pusiausvyrą mėgina atgauti narkomanai, chuliganai, palaido elgesio jaunuoliai ir šiaip tie, kuriems kažkas labai nepasisėkė.

Prieš trejus metus čia atvykę, plyname lauke pamatėme ilgą, iš lentų sukaltą stalą, už kurio sėdėjo ir braškes su pienu valgė gal dvidešimt jaunuolių. Praėjusiais metais visai atsitiktinai patekome į šeimų stovyklą. Bene savaitę apie 150 žmonių gyveno palapinėse. Kol suaugusieji dalyvaudavo užsiėmimuose ar klausydavosi paskaitų,

mažieji žaisdavo įrengtame vaikų darželyje. Dideliame šurmulyje mums susigaudyti padėjo tėvas Gediminas.

Šiomet važiuojame aplankyti vieno plungiškio. Pakutuvėnų pievos tiesiog baltavo nuo pienu parašiotų. Tačiau kasmet čia vis daugiau civilizacijos. Kadangi bažnyčia stovėjo labai šlapioje vietoje, atlikti melioracijos darbai. Šventorius naujai išlygintas, pasodinta žolėlė. Kiek toliau, už iš konteinerių sulipdytos, stogu uždengtos gyvenamosios trobos iš po žemių kyšojo išpilti didelio pastato pamatai. Už jų - brezentinis angaras, kuriame vokiečių atsiųsta labdara, žemės ūkio padargai ir statybinės medžiagos.

Nukelta į 3 psl.

